

Twee mensenlevens lang

Wij vertellen verhalen die ons worden verteld
in talen die wij verstaan, verstaanbaar maken.

Zetten ons rond het vuur met vertellers
op stadsbalkons, aan weerszij van tafelbladen,
boven spijzen van fornuizen die men niet licht vergeet,
voor geopende laptops horen wij hen aan,
vragen, opperen, verwelkomen wij magiërs,
vorsers, troubadours, constructeurs, poëten.

Lezen de woorden die ons bereiken vanuit vertrekken –
uitzicht op kruizen naast minaretten, wijngaarden,
prairiegras, siërra's, vakwerkhuizen, muren, verijsde aarde.
Lezen, markeren, herlezen. Blazen het vuur uit zijn as
zo vaak als moet. Wijzen, opperen, houden, geven
tot vorm en vertelling vervolmaakt zijn.

Verwelkomen de meesters van penseel en grafiek
die taal weten te verbeelden. Voeden de vuren,
bespelen de toetsen tot het laatste woord goedkeur knikt.
Laten letters, lijnen, cijfers, kleuren meerderen
tot stapels, hoger of hoog. Niet, zoals de stichters,
middels spierkracht en stoom, maar stofvrij digitaal.

Roeren de trom, heffen de roeper, betreden de zeepkist
op markt na brink. Bezorgen de magiër, vorser, troubadour,
constructeur, poëet Het Boek dat wij maakten, soms
met warme hand boven koele, geestrijke kelken. Bevrijden
het verhaal, zien het in elke windstreek verdwijnen,
handen, ogen, vergetelheid of glorie tegemoet.

Wij vertellen verhalen die ons worden verteld.
Al twee lange mensenlevens lang.

Kees Spiering